
HET AMSTERDAMS LYCEUM
OLO-BULLETIN

nummer 8, juni 1991

* terugblik Dies-middag

* herinneringen

* gironummer Gunning-actie

OUD-LEERLINGENORGANISATIE
van
HET AMSTERDAMS LYCEUM

Redactie OLO-bulletin

Donald Koppel
Oostelijk Halfroond 42
1183 GB Amstelveen
tel.: 020 - 6452772

OLO-secretariaat

Paula van Cleef-Joachimsthal
Heinzestraat 25
1071 SL Amsterdam
tel.: 020 - 6719159
fax : 020 - 6648529

OLO-bestuur

Eric Ros
Paula van Cleef-Joachimsthal
Tine van Gelderen
Maarten Lemberger
Reina Spier-van der Woude
Alfred de Swarte

bankrekening OLO: 46.78.07.493
(postbankrek. Amro Bank: 2391)

Voor de totstandkoming van dit bulletin is de redactie dank verschuldigd aan Mieke de Jong,
Alice van Gorp - lay out -, Betty van Cleef - computer - en aan de heer F. Vonk - druk-.

Foto's 16 februari 1991: Donald H. Koppel

VAN DE REDACTIE

In dit nummer wordt in sommige stukjes weer ver in het verleden gekeken. J.J. van Es gaa zelfs zestig jaar terug in de tijd in zijn artikel over oud-docent Heimans, dat wij onder dankzegging overnamen uit De Plantage-Hortus.

Het viel ons op hoe verschillend de indruk is die docenten maken op hun gehoor. Van Es noemt terloops *ene* Hazewinkel voor Aardrijkskunde. Wie was Hazewinkel? Het antwoord op deze vraag wordt toevallig gegeven door Julius Flörsheim, die zich vanuit een Israelisch kiboets aan nostalgie overgaf. Hazewinkel, zo vertelt hij nog steeds - en tot vervelens toe - aan zijn vrienden, had een speciale voorliefde voor een kannibalenstam op Borneo. We mogen wel aannemen dat Hazewinkel zijn leerlingen te pas en te onpas in deze voorliefde liet meedelen. Zo zijn leraren nu eenmaal.

Ik herinner mij zelf de onvolprezen heer Beetz, ook al geograaf, die bij ons bij herhaling warme gevoelens aankweekte voor het koude Noorwegen en Finland, waar de deur nooit of slot hoefde omdat er niet gepikt werd.

De heer Hoevenagel - vaste gast op de OLO-borrels - hield nooit op te vertellen over warm vakantiebestemmingen; dat was in die tijd - dertig jaar geleden - nog buitengewoon interessant. Zijn opvolger Van Liempt, een zeer ronde Brabander, leerde ons gelukkig gewoon Boekhouden en Handelsrekenen. Wij vulden als tegenprestatie, en met aanzienlijk minder succes, zijn voetbalpool in.

Na al deze "flash backs" nu naar het heden. Wij zien voor ons bulletin graag ook bijdragen tegemoet van "jonggedienden", die bijvoorbeeld nog maar 5 à 15 jaar op hun schooltijd kunnen terugzien.

Donald H. Koppel,
redacteur

"EEN KRACHTIG, FRIS LIED, LYCEÏSTEN...."

oud-leerlingenborrel 16 februari 1991

Dat hebben we weer gezongen met stemmen van metaal en staal en ditmaal gestimuleerd en begeleid door het professionele pianospel van oud-leerling Polo de Haas. Het was overigens van hem een toegift, zijn hoofdschotel bestond uit de Polonaise in Cis van Chopin en het Warsawconcerto.

Eric leidt de rector in en maakt van de gelegenheid gebruik om propaganda te maken voor het vijftiende lustrumfeest. Zoals bij velen al bekend, wordt dit feest in 1992 gevierd. Een bekwame lustrumcommissie is al geruime tijd bezig met de voorbereiding ervan.

De rector, de heer Schoonveld, geeft een kort overzicht van de geschiedenis van onze school. Hij staat stil bij wat de tweede wereldoorlog in onze kring veroorzaakte, Gunning in Amersfoort, La Grand "Hausmeister", onderduikers in de torenkamers, de verschillende verhuizingen, het lot van de joodse leerlingen en docenten.

Is er veel veranderd? Er is verandering, want de maatschappij verandert en de school, die daar in zekere zin een afspiegeling van is, dus ook. Zo is 15% van de huidige leerlingen "allochtoon", het verschil tussen rijke en arme scholen is niet meer zo groot. Anderszins, echt veranderd is er niet veel. De specifieke sfeer op onze school is dezelfde gebleven, clubs bloeien zoals altijd, we doen mee aan interlyceales; de school blijft groeien, we kennen nu zelfs wachtlijsten.

Onze school was indertijd het tweede lyceum in Nederland. Het eerste, het Nederlands Lyceum in Den Haag, verdwijnt per 1 september van dit jaar. (Geschrokken gemompel in de zaal). Doch de heer Schoonveld ziet er ook een pluspunt in: op interlyceales kunnen we op z'n slechtst nog maar vierde worden. ("Uit verlies winst", zou Gunning gezegd hebben). Hierna luisteren wij naar Polo. Op de van hem bekende artistieke wijze vertolkt hij het bovengenoemde programma.

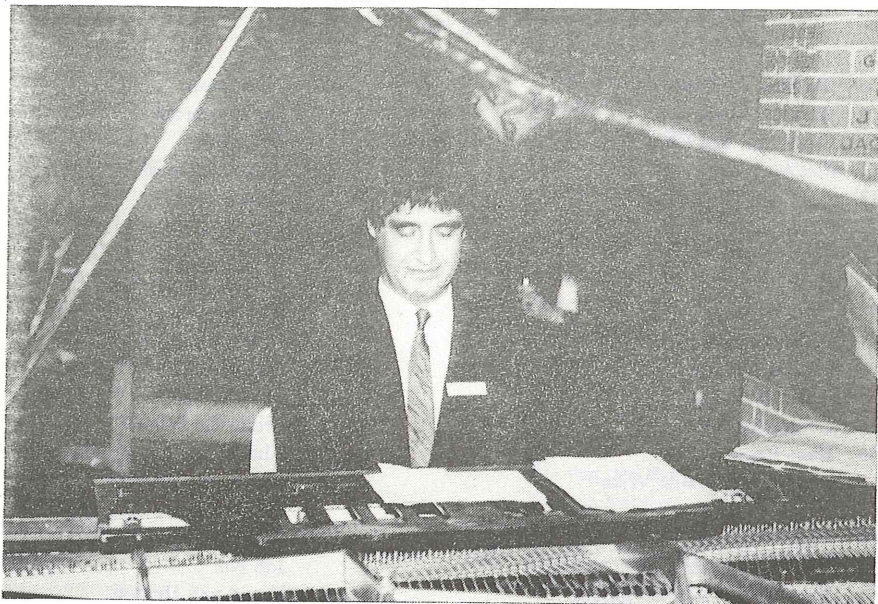
Kees Keg wekt ons namens de lustrumcommissie op tot het maken van reclame voor het grote feest van volgend jaar. Els Banting-Keppler, eindexamenjaar 1926, neemt plaats achter de microfoon om haar enthousiasme uit te spreken over onze bijeenkomst. Ze vertrouwt ons toe dat zij van plan is minstens honderd jaar te worden en daarbij geen enkele OLO-bijeenkomst over te slaan.

J. Dekker begint traditie te worden: hij verzorgt weer de achtergrondmuziek.

Opvallend is dat er ieder jaar weer meer oud-leerlingen komen. Er waren er nu meer dan 200, waarvan velen voor de eerste keer.

"Tot volgend jaar op het lustrum", daarmee namen velen afscheid van elkaar. Voorwaar een gezonde basis, twaalf maanden vóór 15 februari 1992.

Alfred de Swarte

DEELNEMERS OLO-BIJEENKOMST
16 FEBRUARI 1991

1926	Els Banting-Keppler	1947	Tine Oepts
1930	Wouter Goedkoop		Jan Ellerbroek
	Frank van den Berg		Bert Perk
1931	Piet Mackaay		Ineke Molenaar-
1933	Jan Carel Goedkoop		Hagedoorn
	Lo Asscher		Lida Weilers
1934	Floris Kool		Ernst van Gelderen
1935	Hannie Omta-Poulie	1948	Wil van den Broek
1936	Jan Limper		Paul Bromberg
	Jochem Stach		Alfred de Swarte
	Marinus Neven	1949	Nan van Halm-
	Louis de Vries		van Nierop
1938	Constance Wibaut		Erich van Meurs
1939	Hans Repko		Alma Veltman-van Elk
	Marga Cuypers-de Vries	1950	Magda van Meurs-
	Herman Apituley		Westerveld
1940	André Schwab		Bob Doyer
1941	Herman Onstein		Job Nel
	Han van der Linden-Schadd		David van Huiden
	Frank Wibaut		Geerteke Verkade
	Reinier Ritsema		Nan de Roy van
1942	Tineke Wibaut-Guilonard		Zuydewijn-van Gulden
	Eugène van Geest	1951	Leo van Wijk
	Klaas Grool		Tiny Ulbrich-van Nek
	Jooske Koppen-de Neve		Marcel Koster
	Dons v Busschbach-Bruynzeel		Ivo Schuilwerve
	André Ulbrich		Hans van Laer
1943	Nelle Spitz-van Oss		Nico Visser
	Hansje Bueno-van Wijk		Fer Volkens
	Dick Schröder		Jaap Mulder
	Freerk Fontein		Frits Kothe
	Paula van Cleef-		Paul Horsman
	Joachimsthal		Bob Stoppelsteen
1944	Koop Vos		Kees Keg
	Lidy Melchers-Oud	1952	Hanneke Bino-Hamme
1945	Frank Visser		Polo de Haas
	Frank van Ree		Hans Hulsman
	Addy van Altena		Crit Horsman
1946	Debby Hakker		Wyp Makinadjian-
	Eric Riechelma		Visser
	Jan van Stijgeren	1953	Susanne Visser-Rosema
1947	Karel Nijkerk		Bum van Willigen
	Gerry van der Werff		Richard Stolzenburg
	Hetty van IJzerdoorn-Schäffer		John Werner

- 1953 Bep Sarphati-Vermeulen
Inge Jonckheer-den Tex
Guy Jonckheer
Robbert Kothe
Sonny Roothaan
Lia Volkers
- 1954 Mannes Kinsbergen
Louis Lissaur
Sara Jolanthe Keg
Ans Bax-Tesebeld
Gouke van der Wal
Tine van Gelderen
Tom Bakker
Kitty Kruyswijk-
van der Woude
- 1955 Tom van Nierop
Wieke Löwenstein-
Haitsma Mulier
Erica van Leer
Lilian Bierens de Haan-
Burbach
- 1956 Barbara Benner-
Bellaar Spruyt
Nico Vink
Marjolein Schröder-Krens
Jules Jonckheer
Elselies La Lau
Anneke van Vianen-
Knegtmans
Els van Randwijck-Franken
Kitty van der Hage-Rens
- 1957 Riquette Guépin-Gouda
Knud Dominicus van der
Bussche
- 1958 Vincent Prange
Marjan de Vreij
Akke Streefkerk-Witte
Anje de By-Benders
Reina Spier-van der Woude
- 1959 Georgine Hes-van Voolen
Daniëlle Sajet
Jan Jonckheer
Wim Lohmann
- 1960 Frank van Heusden
- 1961 Jannes Limperg
- 1961 Lodie Voûte
Jan Baak
Jan-Heyme Goedkoop
Wiebe Zijsling
- 1962 Ronald Worp
Carel Akkerman
Donald Koppel
Martijn Hogeweg
- 1963 Anne Scheltema Beduin
Piet Boekel
Alfred Duin
- 1964 Janneke Brillman-
van Heusden
Edward Asscher
Bern'd Sanson
- 1965 Ninette Badtke-Bakker
Jan Luder
Ria van den Berg
Fransje Volmer
- 1966 Koos Plantenga
- 1967 Joost van Heusden
Fleur Hekking-
van der Reijden
Justus Voûte
Wouter van den Bergh
Vincent Geerling
Maarten Rens
Maarten Lemberger
- 1968 Reinout Hogeweg
Paul de Leeuw
Johan Steenkist
Max Gerschtanowitz
- 1969 Alfred de Leeuw
Paul Warendorf
- 1970 Jenny Abraham-Smoiro
- 1971 Frank Schuringa
Joop van Litsenburg
- 1972 Tjebien Wissenraet-
Furstner
Matthijs Neven
David Korthals Altes
Louise Geesink
Peter Lugthart
Menno Rottenberg

- 1973 Roger Kaas
Onno Wessel
Ronald Sarphaty
Arent Omta
Brechtje de Bois
- 1975 Annemieke Rotstein-Huijjer
Hans van der Meulen
Mario van Schaik
- 1977 Rijndert Doting
- 1978 Melvin Herbschleb
Mieke Lugthart
Renée Juliard-Bino
- 1979 Caroline Kapper
Caroline Nelissen
- 1980 Ghislaine Feibus
- 1982 Karin Frings
- dhr R. Schoonveld, rector
mw G. Boersma, conrector
- 1982 Dirk Oldenburg
Eric Ros
- 1983 Harmke Kouwenhoven-
Moerland
Margaretha Vos
- 1984 Marion Spross
Martine Holtzappel
- 1985 Debbie van Gelder
Allison Stam
Nicky den Ouden
Debby Cohen
- 1986 Lavina Tanod
- 1987 Maurice Teters
Karolien Diepraam
- 1988 Pauline Prange
- 1989 Harold van Vuure
Yvonne Haagsma
- mw M.H. Klauwers, oud-docente
dhr G.F.B. Hoevenagel, oud-docent

EXCURSIE MET J. HEIMANS

In de loop van mijn tamelijk stormachtig verlopen middelbare-schooltijd heb ik ongeveer anderhalf jaar doorgebracht op het Amsterdams Lyceum - het "Lyceum van Gunning" werd het ook wel genoemd. Over enige tijd zal dat zestig jaar geleden zijn, maar ik kan me de namen van sommige docenten nog wel herinneren.

"Dra" Voorzanger (wist ik veel, wat "Dra" betekende) voor Frans, ene Hazewinkel voor Aardrijkskunde en iemand voor Kennis der Natuur - of hoe dat vak ook mocht heten - die Heimans heette.

Als aankomend puber had ik maar een uiterst geringe belangstelling voor het vak dat de heer Heimans onderwees. Al die heel, half of helemaal niet gewervelde dieren boeiden me alleen, als ik ze met een schepnetje uit de toen nog redelijk schone slotjes rond de stad kon vissen, om ze vrijwel altijd na een dag of wat dood in mijn aquarium aan te treffen. Stekeltjes en donderkopjes houd je nu eenmaal niet in een bak met stilstaand water, zeker niet als je ze ook nog eens het verkeerde voer geeft...

Terug naar het Lyceum, terug naar mijn docent Kennis der Natuur (of heette het Plant- en Dierkunde of misschien wel Biologie?). Ik had een volkomen ongefundeerde hekel aan de man, omdat hij ons een herbarium liet aanleggen, waarvoor we allerlei planten moesten opzoeken, die ik niet wist te staan. In wezen was onze leraar een uiterst zachtmoedig mens, die wanhopig pogde mij en mijn klasgenoten de weg te wijzen in de boeiende wereld die bevolkt werd en wordt door "alles wat groeit en bloeit", terwijl onze gedachten meer uitgingen naar Kovacs Lajos en de Ramblers. Niemand wist, dat gedurende het leven van onze generatie diezelfde boeiende wereld in groot gevaar zou komen te verkeren en dat van alle planten en dieren die in de jaren dertig leefden, er tegen het einde van de eeuw veel voorgoed verdwenen zouden zijn.

We wisten het ook niet, toen we op een mooie dag op excursie gingen naar het Gein, dat toen nog niet door Amsterdam overspoeld dreigde te worden. Vanaf het station werd een heel eind gelopen in de richting van de Weesper Trekvaart langs de boederij met de raadselachtige gevelsteen "Mi Lugt Die In Star", hetgeen een bijbeltekst zou blijken te zijn (maar dat ontdekte ik pas veel later), langs één of twee molens, langs herberg De Vink, naar weer een andere boederij waarachter wij door de weilanden zouden gaan dwalen: een zwerftocht, die besloten zou worden met een pannekoekenmaaltijd, door ons te bereiden met en op zelf meegebrachte spullen.

Van onze tocht weet ik niet bijzonder veel meer. Ik weet dat er gesproken is over pijlkruid, kikkerbeet, dat ons grutto's, leeuwerikken en andere weidevogels zijn aangewezen en vaag zie ik nog, dat een jongen natte voeten haalde bij een mislukte poging om over een slotje te springen. Er werd over wiebelige planken gelopen, die als bruggetje dienden, hekken werden "genomen", al dan niet resulterend in een winkelhaak, een schram of een ander ongemak. Af en toe stortte de heer Heimans zich ter aarde, als hij een bijzondere kever of een vreemdsoortige spin ontdekte.

De stoet - waarvan het merendeel alleen maar aan pannekoeken dacht - sjokte achter hem

aan. Waarschijnlijk heeft het merendeel van ons enthousiasme voorgewend met het oog op het aanstaande rapport.

Pannekoeken bakken

Maar eindelijk was het dan zover: het ritueel van het pannekoeken bakken zou een aanvang nemen. Er werd driftig geroerd in een grote pan (we hadden dat ding de hele weg moeten meesjouwen), waarin zich iets bevond, dat vaag op beslag leek. Intussen hield de heer Heimans zich bezig met het aansteken van het primusstel.

Ik zie hem nog voor me, zwoegend om het apparaat aan de gang te krijgen, duidelijk inwendig de uitvinder van dit helse tuig verwensend. Pompend, aan een of ander knopje draaiend, zwetend, hijgend. Hij, die ooit hoogleraar zou worden, kreeg het ding niet aan de praat. Een paar jongens probeerden het met hetzelfde resultaat. Geen vuur? Dan ook geen pannekoeken! Juist op het ogenblik dat alle pogingen zouden worden gestaakt, werd de primus actief: hij brandde! De pan op het vuur, beslag erin, bakken en smullen maar. Nou ja: smullen? De dingen waren vrij klef, maar de heer Heimans at ze met smaak en wij wilden niet achterblijven.

Hoe we zijn thuisgekomen: ik weet het niet meer. Vrijwel de hele dag is verdwenen in de mist van mijn herinnering. Maar nog altijd zie ik de zoon van "de" Heimans driftig staan worstelen met de primus. Dat hij ooit Primus inter Pares zou worden: wie had daar toen ook maar het flauwste idee van?

J.J. van Es

uit: De Plantage-Hortus (september 1990)

OPROEP

Wie heeft foto's of brieven van of interessante herinneringen aan prof.dr J. Heimans (1889-1978), die vanaf 1917 tot het begin van de tweede wereldoorlog leraar Plant- en Dierkunde was aan Het Amsterdams Lyceum?

Graag contact opnemen met drs Marga Coesèl-Wouda

Frans Halsplantsoen 30
1399 EW Muiderberg
tel.02942-1734

Zij is bezig aan een biografie over J. Heimans.

6/9/1937.

Zeepekruid = *Saponaria officinalis*.

Tot de sterfamilie.

boeken:

enjer = enjelier

Zeepekruid

Daghoekoekbloem (rood)

Twee jaar na Jan van Es kwam ik op school. En zie: wat is 't enige schrift dat meer dan 50 jaar bewaard bleef? Juist, het Plant- en Dierkundeschrift. Zo'n prachtig "cahier" met harde kaft en bedrukt etiket (exclusieve verkoop Boekhandel J.A. Smits). Zó mooi, dat je op de eerste bladzijden zo netjes schreef als je maar kon, om er verder moeiteloos een grote knoeiboel van te maken.

De eerste les van meneer Heimans ging over zeepekruid; als ik nu mijn tijdgenoten naar hun herinneringen aan Heimans vraag, dan antwoorden ze slechts met twee woorden: *saponaria officinalis*, zó heeft hij dat er toen bij ons ingehamerd. En dan het herbarium. De meesten vonden dit, net als Jan van Es, een zware opgave. Gelukkig was er in elk geval één leerlinge die het wel leuk vond: mijn schoolherbarium heeft in de loop van de tijd drie lijvige vervolgen gekregen.

Ik hoop dat zijn biografie veel reacties zal ontvangen.

P.v.C.-J.

INITIATIEF PORTRET GUNNING

De tijd dringt....

Op het moment dat dit wordt geschreven hebben we al meer dan 400 positieve reacties binnen gekregen. En dagelijks komen er nog bij.

Iedereen is het erover eens: een beeltenis van Gunning moet er komen. Maar in welke vorm? Een schilderij, een plaquette, een bronzen kop?

Dit zal afhangen van het bedrag dat door ons allen bijeengebracht kan worden.

Een eerste verkenning heeft ons reeds geleerd dat er verschillende beeldende kunstenaars zijn die een gelijkende en artistiek verantwoorde beeltenis van Gunning kunnen ontwerpen en maken.

Wij roepen u hierbij op om met spoed - binnen een jaar is het 15 februari 1992, de 75ste verjaardag van het Amsterdams Lyceum - een bedrag naar vrije keuze over te maken op de speciaal voor dit doel geopende postgirorekening

208243

ten name van

N.M. Spitz-van Oss, Amsterdam

onder vermelding van:

portret Dr C.P. Gunning.

Zodra wij weten hoe groot dit bedrag ongeveer zal zijn, zullen wij u van de verdere gang van zaken op de hoogte stellen.

met vriendelijke groet

het comité

Nelle Spitz-van Oss

Richard Stolzenburg

Alfred de Swarte

correspondentie-adres:

secretariaat OLO

Heinzestraat 25

1071 SL Amsterdam

WAAROM EEN PORTRET VAN GUNNING?

Waarom een portret van Gunning? Je zou beter kunnen vragen: waarom is dat er niet allang? Het aantal oud-leerlingen dat hem nog als Rector heeft meegemaakt zal vandaag nog maar een klein percentage uitmaken, en van de huidige docenten zal er vermoedelijk niet één meer zijn die hem nog gekend heeft. Daarom zit ik nu achter mijn bureau. Om juist hun duidelijk te maken waarom dit initiatief, met name onder de oudere oud-leerlingen, met zoveel sympathie zal worden ontvangen.

Eigenlijk ben ik pas na mijn studententijd de grote verdiensten van Gunning gaan onderkennen. Op school hadden wij eerlijk gezegd niet eens zoveel respect voor hem. Wij vonden hem vaak overdreven en maakten grappen over zijn speeches en speciaal zijn manier van spreken. Vooral zijn zangerige, langzaam uitgesproken, aanhef: "jongens en meisjes" met een wat gerekte "o" van jongens en "meisjes" in twee even lange en gelijk beklemtoonde lettergrepen. En niet te vergeten de woorden "onze mooie aula" die in geen enkele toespraak ontbraken en die ook langzaam maar nadrukkelijk werden uitgesproken. Dát was "Pak", zoals wij hem toen oneerbiedig noemden.

Maar van die bijeenkomsten in de aula die wij toen wat overdreven vonden staat mij nu nog als de dag van gisteren de "opneming in de Lyceumkring" bij in 1929, in die mooie aula. En evenzo het afscheid in 1935, toen ik weer in het midden van die aula zat; toen met Drs van Wijk achter het orgel "de kring voor het laatst werd gesloten".

Vanaf de eerste dag dat je op school kwam werd je op die manier gemeenschapszin bijgebracht. Zoals dat ook tot uiting komt in de woorden "Ick Dien" en in de klassespreek die ons jaar meekreeg: "Indien het ghemeen U roept, besorgh het als U eigen". Ongemerkt werd je ook met verdraagzaamheid vertrouwd gemaakt. Dat werd bevorderd door het feit dat de leerlingen uit de meest uiteenlopende milieus kwamen qua godsdienst, ras en politieke richting. En niet alleen de leerlingen maar ook de docenten. Bovendien waren het niet allemaal rijkeluis' kinderen, al kwam - eerlijk gezegd - wel een groot deel uit die kring. Gemeenschapszin in engere betekenis werd (wordt nog?) bevorderd door de versterking van de band die in de aula werd gelegd en die gepaard ging met het uitreiken van de blauw/zilver gestreepte Lyceumdas (voor de meisjes een strikje). Voorts door het schoolblad "HALO" (bestaat het nog?) en vooral ook door de sport; hockeyen met NSM op donderdagmiddag achter het Olympisch Stadion. En de inter-lyceale wedstrijden met het Haagsche-, het Kennemer- en het Baarns Lyceum.

Bovendien moet in dit verband zeker Wolkenland worden vermeld waar de werkweken de band tussen de leerlingen en docenten onderling versterkten maar die vooral ook voor de culturele vorming zo belangrijk waren.

Dat alles kweekte de "Lyceumgeest" die in mijn tijd zo opmerkelijk werd vertolkt door Wim van Wijngen in de Lyceum-revue, gekleed in een blauw/zilver pak en een wit geschminkt hoofd.

Het Amsterdamsch Lyceum, Gunning's creatie. Een geweldige school. Elitair, maar in de goede zin van het woord. Een school waar de leerlingen toen al hun eigen vertegenwoordigers hadden in de Schoolraad met een Dagelijks Bestuur en aan het hoofd de Regent. Die titel een overblijfsel van Gunning's reis naar Nederlands Oost-Indië, zoals ook zijn lessen in "Kennis der Koloniën" waardoor hij tevens de nieuwe leerlingen in de eerste klassen leerde kennen.

Daarom, een ereplaats voor een portret van Gunning bij de aula van "Hèt" Amsterdams Lyceum, met veel nadruk op de "e" van "het", zoals Gunning dat deed om duidelijk te maken dat zijn Lyceum de primus inter pares was.

Erick Kettner

midden: Wim van Wijngen als de Lyceumgeest (Lyceumrevue 10 februari 1932)

met o.a. Fried Wesenhagen - Djoeke Gunning - To Boelen - Loukie Hamburger
Ientje van Nierop - Anneke Heilbron - Maria Noordenbos - Nelly Riemens
Els Wesenhagen - Jopie de Haas - Virrie Cohen - Emmy Hartog - Erick Kettner
Jack Blikman

HET 15e LUSTRUM (1917 - 1992)

De voorbereidingen voor het 15e Lustrumfeest zijn in volle gang.

Het feest voor de oud-leerlingen wordt op zaterdag 15 februari 1992 in de Grote zaal, de Spiegelzaal en de foyers van het Concertgebouw gevierd.

In de Grote zaal vindt het lustrumbal plaats en in de Spiegelzaal wordt de culturele manifestatie gehouden.

De artistiek getalenteerden onder onze oud-leerlingen - van 1927 tot heden - vertonen een groot enthousiasme om ook dat onderdeel van de feestavond tot een succes te maken.

De cateringorganisatie van een oud-leerling wordt ingeschakeld voor het warme buffet in de foyers. Nu eens niet aan het eind van de avond, maar direct na de opening door Burgemeester Van Thijn zal het gezamenlijk diner in de foyers beginnen.

Het zijn ook oud-leerlingen, die hun orkesten en bands beschikbaar stellen voor muziek in alle foyers.

De verschillende stijlen door de jaren heen zullen te horen zijn. Er zijn tekenen die erop wijzen dat Polyhymnia nieuw leven wordt ingeblazen!

Onze eerste brief hebt u inmiddels ontvangen. Voor de organisatie van het oud-leerlingenfeest is het belangrijk dat de antwoordkaarten, ingesloten bij onze uitnodiging, worden ingevuld. Mogen wij alsnog op een snelle retournering van deze antwoordkaart rekenen?

Deze uitnodiging werd naar 3700 adressen verzonden. Mocht u oud-Lyceïsten kennen, die de uitnodiging niet ontvingen, dan gaarne bericht aan het OLO-secretariaat, Heinzestraat 25, 1071 SL Amsterdam, tel.020-6719159.

Het drukwerk hiervoor is geheel gesponsord door Arisa Print Service te Bussum van oud-leerling Aris Aarsen.

Sponsoring:

Een korte actie in het najaar van 1990 voor het werven van sponsors onder de oud-leerlingen leverde een tiental toezeggingen op. Veel dank gaat uit naar deze sponsors, evenals naar de heer Aris Aarsen. Voortzetting van de sponsoring blijft noodzakelijk om het feest tot een succes te maken.

Voor sponsoring door u, geachte lezer, gaarne contact met mevrouw C.L. van Gelderen, Parmentierlaan 60, 1185 CX Amstelveen, tel. 020-6410115.

Meer nieuws over het lustrumfeest 1992 volgt in het najaar!

De Lustrumcommissie

MALSECO

Aan de OLO

maart 1991

Beste oud-leerlingen,

Het OLO-bulletin heeft mij nostalgies gemaakt. Dus heb ik mijn schrijfmachine genomen en tracht ik u een briefje te tikken. Merkwaardigerwijze heb ik nog geen artikeltje gelezen van een ex-klasgenoot van mij. Ik eindigde gymnasium α in 1939. Misschien staat mijn naam nog op een van de zuilen van de aula.

Wat mijn beroep betreft heeft de gymnasium α -opleiding mij niet veel geholpen. Ik heb duizenden sinaasappel- en grapefruitbomen geplant. Slechts toen een citroenplantage wegens ziekte kapot ging, kon ik de naam van de ziekte begripen wegens kennis van Latijn: malseco, droog en slecht.

Ik heb voor mijn leven veel geleerd op het Amsterdams Lyceum, omdat de leraren zo verschillend van karakter en opvatting waren. Er waren veel momenten, dat zij ons van hun opvattingen deelgenoot maakten. Ik verveel vandaag nog mijn vrienden als ik hun vertel dat kannibalen zulke beste mensen zijn. Dit is nog steeds de invloed van de heer Hazewinkel (aardrijkskunde), die een voorliefde had voor een kannibalenstam op Borneo. De heer van Delft kon redevoeringen houden voor de onafhankelijkheid van de Zaanstreek. Ik ben eens in Zaandam geweest en heb er nooit iets van begrepen. Maar ik heb er wel van geleerd, dat je je niet hoeft te schamen voor een mening, die je met niemand deelt.

De heer van Tricht en Dr S.A. Krijn hebben mijn interesse voor geschiedenis opgewekt. Als resultaat heb ik nadat ik met pensioen ging een analyse van de Joodse geschiedenis geschreven.

In uw januaribulletin stond een foto van de heer Knook. Hij heeft met enig succes getracht mij discipline bij te brengen.

En er waren nog veel andere leraren, die mij veel leerden.

Als er nog oud-leerlingen zijn, die in dezelfde klas als ik zaten en geïnteresseerd zijn mij een woordje te schrijven, dan wordt dat geapprecieerd.

Hoogachtend,
w.g. Julius Flörsheim
Kiboets Mishmaroth
D.N. Menashe 37840
Israel

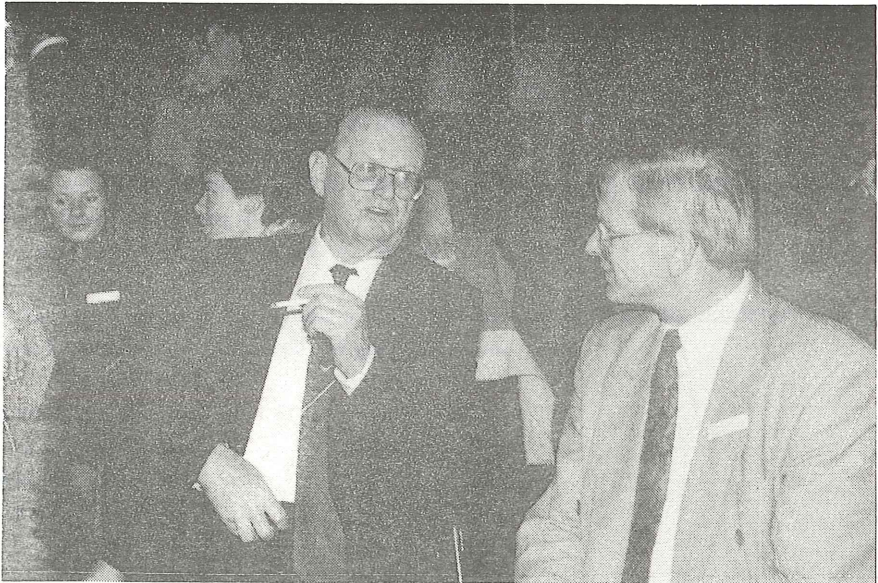
In memoriam Meta Thiebout

In mei j.l. is op 89-jarige leeftijd overleden mijn oud-collega Meta Thiebout, van 1950 tot 1969 docente Frans op onze school.

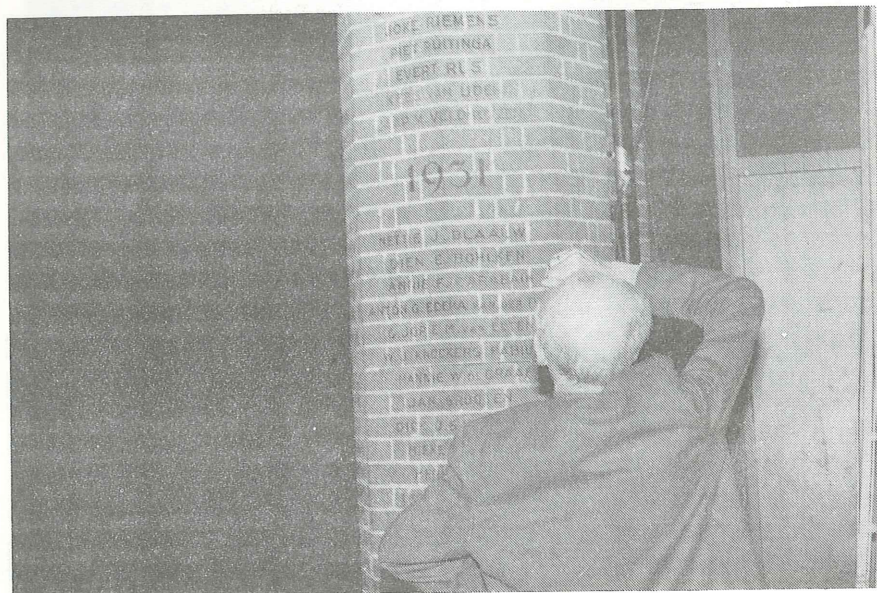
Ze was een markante vrouw, die tot vlak voor haar dood de Franse literatuur en geschiedenis bleef volgen. Als lerares en collega was zij beschaafd, vol humor, op een levendige manier ouderwets, van een onverwoestbare gezondheid en met grote belangstelling voor haar leerlingen en collega's. Daarom ontbrak zij ook nooit op de jaarlijkse oud-docentendag in de lerarenkamer en op de O.L.O.-bijeenkomst in de aula.

Haar energie was groot. Niet alleen is zij doorgestaan met lesgeven tot haar 67ste jaar, maar ook heeft zij in 1979 een half jaar waargenomen voor een collega; ze was toen dus 77 jaar! Bovendien heeft zij het tijdens het vorige lustrum gepresteerd als 85-jarige de oud-leerlingen nog met groot enthousiasme les te geven. Een welbested leven is op hoge leeftijd harmonieus afgesloten.

P. Schraa

ADRESLIJST IN VOORBEREIDING !

Oud-leerlingen vragen ons dikwijls wanneer de volledige adreslijst van oud-Lyceïsten verschijnt. In de jaren 40 en 50 verscheen er onregelmatig zo'n lijst en nu de OLO nieuw leven is ingeblazen, kijkt men er begrijpelijkerwijs naar uit.

We werken er al enkele jaren aan, maar hoe meer tijd er verstrijkt, hoe meer oud-leerlingen er komen.

Omdat zo'n gigantisch project moeilijk door slechts twee mensen kan worden uitgevoerd, stelden we lijsten samen van de vele spoorlozen en hiervan deelden we enige tientallen exemplaren uit op de bijeenkomst van 16 februari j.l.. Helaas leverde deze actie maar weinig reacties op. Van slechts enkelen mochten we één of meer adressen ontvangen. Wij danken hen bij deze hartelijk voor hun medewerking.

Onze eigen actie had meer succes: oud-leerlingen - van wie we ontdekten dat zij familieleden op school hadden gehad - telefonisch om informatie vragen. Broers, zusters, ouders...., daar rolden de adressen binnen. Soms ook: "en heb je die al, en die?" Zo konden we het bestand vaak met 20 nieuwe adressen per avond aanvullen. Leuk, dat wel, maar eigenlijk ondoenlijk. Als nu van elke klas één persoon - b.v. iemand die destijds al actief was als klassevertegenwoordiger - ons hiermee zou willen helpen, dan zouden we een heel eind kunnen komen. Wij zorgen voor de benodigde informatie.

Wie meldt zich op het secretariaat?

En wie stuurt ons adressen van familieleden, ook indien die in verre buitenlanden vertoeven?

Wat het buitenland betreft: We hebben oproepen laten plaatsen in "De Hollandse Krant", "De Driekleur", Dutch Australian Weekly en in andere publicaties van Nederlandse verenigingen in vele Europese landen. Dat leverde enthousiaste reacties op van oud-Lyceïsten, die graag het contact met klasgenoten wilden herstellen. Jammer alleen, dat we hen vaak niet aan de gevraagde adressen konden helpen...

Daarom, nogmaals: wie, o wie helpt mee?

Paula van Cleef (tel. 020-6719159)

Maarten Lemberger (tel. 020-6428391)

